

Oponentský posudek na práci Lucie Homolkové „Rasistické zákonodárství nacistického Německa“

Autorka si zvolila za téma své práce jednu z nejtragičtějších a nejostudnějších kapitol světové právní historie vůbec. Své pojednání o rasistickém zákonodárství nacistického Německa přitom započala úvodní částí o dějinách antisemitismu, na kterou navazuje snaha postihnout německý právní vývoj na počátku 20. století a jeho vyústění v nacistickou diktaturu.

Poté následuje vlastní jádro práce věnované zákonodárství nacistického Německa a rasistickým právním předpisům, jejichž základ spočíval především v přijetí „norimberských zákonů“ v roce 1935. Autorka se dále věnuje i problematice různých „prováděcích nařízení“ vydaných na základě zmíněných zákonů, jejichž jednoznačným cílem byla snaha přiřknout židovskému obyvatelstvu postavení zcela bezprávných občanů.

V tomto smyslu nelze práci po obsahové stránce mnoho vytknout, což ale již dle mého názoru neplatí o její celkové koncepci a jazykové úpravě. Předně se nelze zbavit dojmu „že méně by bylo více“, zejména pokud jde o úvodní „dějiny antisemitismu“, které by jistě samy o sobě vydaly na vlastní práci. Stejně tak se mi jeví při historicko-právním zadání práce nadbytečným podrobně líčit osobu Adolfa Hitlera, a to dokonce včetně citace o jeho vztahu k matce či otci (str. 23). Naopak při zvoleném názvu práce postrádám podrobnější pojednání o osudech rómského obyvatelstva.

Konečně se domnívám, že by bývalo pro přehlednost lepší zařadit texty zákonů na závěr práce do příloh. Z pohledu jazykového pak není zcela šťastné, že autorka některé německé termíny sice přeloží, ale pak i nadále užívá jejich německé znění ve spojení s českými adjektivy (např. „dalších 7 Gau“ namísto „dalších 7 žup“ na str. 30).

Přes uvedené výhrady práci doporučuji k obhajobě.

Praha, 11.4. 2006

doc. JUDr. Radim Šeltenreich